

Kopné právo - pojem, jehož význam téměř zapadl v propasti zapomnění. Ostatně jako většina významů, jimiž byla naplněna stavba poznání světa a vesmíru našimi dávnými předky. Ve vědomí dnešního člověka nezůstal z této stavby kámen na kameni. Zásahu na tom má křesťanství, jeho bohoslužebné misie za nastolení nové civilizace na troskách kultury, vědění a moudrosti pohanských starověků.

Civilizace pochází od latinského slova „Civis“ - občan. V řádu Římského impéria se rozumí občan nadnárodního státu, jinými slovy světoobčan. Je-li světoobčan vyjádřením příslušníka světové obce, váže se k ní nutně paralela světové vlády. Byla to a dosud je právě katolická církev, kdo po dobu své existence usiluje o světové panství, kdo uvádí do historie ideu římského impéria jako záštity civilizace. A nikoho nenechává na pochybách, že se jedná o civilizaci křesťanskou. Civilizace, civilizační proces, civilizovaná společnost, to jsou pojmy, jimiž se uvádí křesťanství coby zušlechťující a státotvorná síla. Dnešní pojetí historie se nezdráhá tvrdit, že civilizovaný svět existuje teprve od doby, kdy lidstvo zakusilo osvětu christianizace. S tím je nutné souhlasit. Je-li civilizace jméno pro světovládu vyvolených a podrobení veškeré populace jejich parazitické moci, potom máme co do činění s érou nejlhubšího úpadku lidské svobody a otroctví.

Obraťme ale pohled do starověku, do dob necivilizovaných, předkřesťanských. O naší minulosti před nástupem křesťanství máme bohužel mizivé informace. Evangelizace našich předků byla prováděna se zkázonosnou důsledností. Genocidou starověků, totálním zničením pohanských zdrojů vědění a víry, vymazáním lidské paměti zásahem do vlastního jazyka slovanských národů - vzpomeňme Cyrila a Metoděje, jejich dílo, jímž se vykořenilo vědomí příslušnosti k vlastní kultuře a duchovním tradicím předků změnou slov, písma i odkazů na slavnou minulost slovanskou - a následným přepsáním historie podle lží křesťanských kněží a věrozvěstů. Současná západní civilizace je dědictvím toho všeho, a to jak podle obsahu, tak podle jména.

Ze skutečných dějin starověku našich národů zůstal pouze vliv helénství, jeho filosofických kořenů spadajících do počátků historické éry racionality zatížené krátkozrakým idealismem a stoickým asketismem. Především však genese postupného odcizení člověka rodovým a duchovním kořenům a jeho podrobení státnímu útvaru moci, jehož cílem je zotročení duchovní i fyzické. V tomto směru uchovala katolická církev - strážkyně veškeré vzdělanosti - ve svých knihovnách dostatek písemností. Vše ostatní podrobila křestu ohněm a pokryla popelem.

Ale zpět k pohledu do dob, kdy ještě lidem vládla pravda, právo na sebeurčení a vlastní svědomí. Slovo PRAVDA je složenina výrazů PRAV a DA. PRAV odkazuje na vyšší dimenze světa PRAVI, odkud pocházejí naši bohové a praotcové Slovansko-Árijského RODu. Podle védického vědění našich pohanských předků se nacházíme ve čtyřrozměrném světě JAVI. Nad ním se daleko do vesmíru rozkládají vyšší světy NAVI a PRAVI. Svět PRAVI představuje nejvyšší vývojové stádium živé existence a místo vyšší inteligence přinášející do našeho světa JAVI světlo poznání. Výraz DA ve slově PRAVDA znamená rusky ANO, tedy přitakání tomuto světlu poznání. Výsledkem védické tradice a vlády v rodových državách našich předků byla proto moudrost a činy opírající se o nejvyšší formu svědomí, jinými slovy o védické vědění (**Svědomí = být S VĚDAMI**). Organizace našich rodů byla v pozdější době řízena Kopným právem. Na tento pojem bych se chtěl zaměřit v následujících řádcích.

Praslovanské rody vystačily při své organizaci s **radou stařešinů a zvykovým právem**. V pozdějších dobách však docházelo k míšení rodů a koncentraci většího počtu populace na menším území. To si vynutilo zavedení zastupitelského systému správy a rozhodování o budoucnosti **držav**. **Kopné právo** je odvozeno od slova Kopa, což znamená jednotné společenství občin sdílející společný úděl existenční i duchovní. Dodnes se uchoval výraz veselá, nebo povedená kopa. Zde je dobře patrné sjednocení individua s celkem, k němuž pojem kopa odkazuje. Kopné právo vyjadřuje uskutečnění jednotné vůle celku (kopy) prostřednictvím voleného zástupce, který musel být schválen všemi váženými muži rodu.

To nemá nic společného se současnou demokracií. Právo volit neměli všichni příslušníci obcí, nýbrž pouze vážení muži takového společenství. **Váženým mužem byl skutečný hospodář, který měl na paměti blaho celého rodu i vlastní rodiny.** Ženy volební právo neměly. Nejde o žádnou diskriminaci. Podle morálních zásad tehdejších lidí vstupovala žena do manželství čistá a neposkvrněná. Naši předkové věřili, že v takovém případě jí muž podle **zákona telegonie** vtiskne svůj obraz krve a ducha. Vznikne tak vyšší jednota názoru a smýšlení, dva hlasy se tak přirozeně spojí v jeden, přičemž jeho odpovědným mluvčím je muž, jako záštita a ochránce rodiny.

Váženým mužem byl takový hospodář, který převzal plně odpovědnost za svoji rodinu a životní prostor jemu svěřený (osadu, pole), a to jsou důkazy jeho správného způsobu života plně v souhlasu se Svědomím (Védami).

Vážení muži rodu tedy museli jednohlasně a nerozborně zvolit svého zástupce do vyššího sněmu. Tam se opakoval stejný proces volby zástupců do nejvyššího sněmu, z jehož řad vzešel zvolený kníže. Na každém stupni volby vycházelo kopné právo z předpokladu, že zvolený zástupce má mandát všech voličů daného sněmu. **Kopné právo proto přirozeně zajišťovalo delegování pravomocí na ty nejlepší a nejschopnější zástupce lidu, kteří neměli skrytých vad a postranních úmyslů.**

Je možné kopné právo aplikovat i na současnou společnost? Přirozeně, že ano. To je také důvod, proč se o kopném právu nikde nedočteme. V zájmu současných parazitických elit je udržet otročský systém demokratických států a jejich občany manipulovat, aby požadovali ještě více demokracie, ještě více rovnosti, v důsledku pak více bezpráví a poroby z rukou nastrčených zástupců lidu. Dnes zde sice nemáme rodovou společenskou strukturu. **Kopné právo však lze aplikovat na stavovská společenství.** V nich je možné organizovat systém stavovských komor a sněmů, kde volební právo přísluší všem řádným členům stavu, kteří odpovědně a nezištně vykonávají své řemeslo. Vrcholným a zákonodárným sněmem potom může být senát, kam delegují a odkud také odvolávají své zástupce stavovské komory na základě kolektivní vůle jednotlivých stavů.

Žádný spravedlivý zastupitelský systém se samozřejmě neobejde bez opory v morálně duchovní sféře společnosti. **Za duchovní a morální stav společnosti nesou odpovědnost stavy duchovních.** Rozumí se kněží disponující nejvyšší mírou vědění a poznání. Zde nemám rozhodně na mysli duchovní z řad křesťanstva. Důstojné stavy občanstva nepotřebují ke svému životu ani k duchovní orientaci pastýře škemrající o smilování Boží a spásu Kristovu. Za spásu z čeho, nebo před čím? Z tohoto světa? Před sebou samými? Lidé nepotřebují prosit o odpuštění a v pokoře klečct před Bohem všemohoucím, pokud je jejich život spravedlivý. **Jediné pravé duchovní světlo je světlo poznání, světlo pravdy, světlo suverenity a svébytnosti a světlo čistého svědomí.** Křesťanství, jak známo, přináší v těchto otázkách převážně lži, temnotu a čirou nevědomost. Nakonec žalostný morální stav této společnosti plně odpovídá způsobu, jakým křesťanští kněží působí na vědomí lidí.

Autor: Radim Lhoták

Zdroj: <http://lhotak.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=315191>

Související video

Související články o Kopném právu:

- [Država jako nedávná zkušenost na Rusi](#)
- [Mechanismus definitivnej straty slobody vôle = volby](#)
- [Hlasovací lístek č. 41 pro volby do EU 2019](#)

Více o Konech Rita a Telegonii najdete:

- [Kony Rita a naša mládež](#)

Sdílet